

Υπάρχει σεξουαλική και εργασιακή εκμετάλλευση ανθρώπων και στην Κύπρο

Η Cyprus Stop Trafficking συνεχίζει το έργο της για να βοηθήσει τα θύματα εμπορίας

Της
Ελένης Κωνσταντίνου

Χωρά προορισμού αλλά και ενδιάμεσος σταθμός είναι η Κύπρος όσον αφορά την εμπορία προσώπων, αναφέρει η διευθύντρια της μη κυβερνητικής οργάνωσης προστασίας θυμάτων σωματεμπορίου Cyprus Stop Trafficking (CST) Παρασκευή Τζέου. Την ίδια ώρα, η κυρία Τζέου επισημαίνει ότι η εμπορία ανθρώπων μπορεί να συμβεί οπουδήποτε όταν υπάρχει ζήτηση υπηρεσιών, ακόμη και σε κλειστές κοινωνίες, γι' αυτό θα πρέπει και η ίδια η κοινωνία να είναι σε εγρήγορση και να μην κλείνει τα μάτια ή να λέει «δεν με ενδιαφέρει», αφού ακόμη και μια υποψία πως κάτι δεν πάει καλά μπορεί να βοηθήσει να σωθεί μια ανθρώπινη ζωή.

Όπως αναφέρει η κυρία Τζέου, «το γεγονός ότι η Κύπρος είναι διχοτομημένη, ευνοεί τους εμπόρους να φέρνουν άτομα και να τα περνούν από τις κατεχόμενες προς τις περιοχές που ελέγχει η Κυπριακή Δημοκρατία. Τα περισσότερα θύματα δεν γνωρίζουν καν πού είναι η Κύπρος ή ότι είναι νησί. Οι διακινητές τους παρουσιάζουν μια ευρωπαϊκή χώρα, το εισιτήριό τους προς έναν άλλον ευρωπαϊκό προορισμό.

Επίσης κάποιοι εκμεταλλεύονται και τις τουριστικές βίζες για να στρατολογήσουν νεαρές γυναίκες ότι μπορούν να έρθουν να εργαστούν για τους μήνες του καλοκαιριού, να κάνουν τις διακοπές τους και να φύγουν. Υπήρξε περίπτωση όπου μια κοπέλα ήρθε για να εργασθεί για το καλοκαίρι και να συνδυάσει τις διακοπές της. Με το που ήρθε, της ζήτησαν το διαβατήριό της. Η ίδια υποψιάστηκε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά και γλίτωσε. Υπάρχουν όμως και άλλες που παγιδεύονται».

2,5 εκατομμύρια θύματα στον κόσμο διακινούνται ανά πάσα στιγμή

Η εμπορία προσώπων περιλαμβάνει τη στρατολόγηση, μεταφορά ή/και υπόθαλψη προσώπων με σκοπό την εκμετάλλευσή τους, ειδικότερα τη σεξουαλική, την εξαναγκαστική εργασία ή την οικονομική εκμετάλλευση.

Οι διακινητές ελέγχουν τα θύματά τους μέσω απειλών, βίας, εξαπάτησης, δόλου ή απειλών για χρήση βίας εναντίον συγγενών και φίλων των θυμάτων. Συχνά, οι διακινητές ελέγχουν τα θύματά τους φορτώνοντάς τα με εικονικά χρέη.

Η κρυφή φύση του αδικήματος της εμπορίας προσώπων καθώς και η εμπλοκή δικτύων του οργανωμένου εγκλήματος καθιστούν την εκτίμηση των πραγματικών του διαστάσεων πολύ δύσκολη. Τα Ηνωμένα Έθνη εκτιμούν, όμως, ότι 2,5 εκατομμύρια θύματα στον κόσμο διακινούνται ανά πάσα στιγμή. Η πλειοψηφία των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων είναι γυναίκες και παιδιά.

Η κοινωνία δεν πρέπει να κλείνει τα μάτια, αφού ακόμη και μια υποψία πως κάτι δεν πάει καλά μπορεί να βοηθήσει να σωθεί μια ανθρώπινη ζωή

Ερωτηθείσα σχετικά, η Παρασκευή Τζέου αναφέρει ότι συνεχίζει να υπάρχει σεξουαλική εκμετάλλευση γυναικών θυμάτων εμπορίας, όμως έχει αλλάξει ο τρόπος που γίνεται. «Τα προηγούμενα χρόνια υπήρχε κυρίως σωματικός εκφοβισμός με ξυλοδαρμούς. Πλέον οι σωματέμποροι, επειδή γνωρίζουν ότι ένας άνθρωπος κτυπημένος θα δώσει πιο εύκολα σημάδια ότι είναι θύμα, χρησιμοποιούν ψυχολογική βία. Τους εκβιάζουν ότι θα κάνουν κακό στην οικογένειά τους. Κοπέλα ήρθε Κύπρο να εργαστεί και έπεσε θύμα σωματέμπορων, οι οποίοι την εκβίαζαν ότι θα τα πουν όλα στην οικογένειά της. Αντέδρασε μετά από προτροπή της μητέρας της.

Ο ψυχολογικός εξαναγκασμός είναι και πιο δύσκολα ανιχνεύσιμος, αφού υπάρχουν πολλές περιπτώσεις όπου το θύμα δεν αντιλαμβάνεται ότι η εκπόρνευση, για παράδειγμα, δεν είναι δική της επιλογή. Υπάρχουν κοπέλες που εκπορνεύονται νωρίς από την ηλικία των 15, 16, άρα στα 18 δεν μπορούν πλέον να αντιληφθούν ότι δεν ήταν επιλογή τους. Είχαμε περίπτωση νεαρής που ήταν θύμα εκμετάλλευσης από την ίδια την οικογένειά της και πίστευε ότι ήταν σε αυτή τη θέση λόγω δικής της υπαιτιότητας».

Σύμφωνα με την Παρασκευή Τζέου, οι κοπέλες που τυγχάνουν σεξουαλικής εκμετάλλευσης είναι εθισμένες είτε στο αλκοόλ είτε στα ναρκωτικά, ή έχουν πολλά ψυχολογικά προβλήματα και είναι πολύ δύσκολη η διαχείριση τέτοιων περιστατικών. «Είχαμε περίπτωση όπου κοπέλα νοσηλεύθηκε στην Ψυχιατρική Κλινική και όταν έφυγε για τη χώρα της, συνέχισε τη νοσηλεία». Όπως μας εξηγεί, και ο εθισμός είναι ένας τρόπος ελέγχου τους από

τους σωματέμπορους και τους εκμεταλλευτές τους.

Από την άλλη, όσον αφορά την εργασιακή εκμετάλλευση, ο ξυλοδαρμός ή η σωματική κακοποίηση είναι πιο εμφανή. «Σε αυτές τις περιπτώσεις τα θύματα δεν ξέρουν πού να το καταγγείλουν. Δεν έχουν πρόσβαση στη γλώσσα, σε στοιχεία επικοινωνίας. Για παράδειγμα, έρχεται ένας άνθρωπος να εργαστεί σε μια φάρμα, φθάνει στο αεροδρόμιο, τον παραλαμβάνει ο εργοδότης του, τον μεταφέρει στη φάρμα και δεν τον πληρώνει, ή οι συνθήκες εργασίας ή και διαβίωσης είναι άθλιες. Είχαμε περίπτωση όπου ένας Αιγύπτιος εργάτης κοιμόταν στο χώμα, ενώ το μπάνιο του ήταν ένας κουβάς με νερό. Αυτός ο άνθρωπος πώς γνωρίζει πού θα πάει και πώς θα καταγγείλει;»

Σε σχέση με την ευθύνη των κρατικών υπηρεσιών να διενεργούν ελέγχους για τις συνθήκες εργασίας και διαβίωσης, η κυρία Τζέου σημειώνει ότι πολλές φορές ο εργοδότης γνωρίζει εκ των προτέρων ότι θα γίνει έλεγχος και τότε η εικόνα που παρουσιάζεται είναι διαφορετική, ενώ υπάρχει και το πρόβλημα της

γλώσσας, αφού οι εργάτες δεν γνωρίζουν ούτε αγγλικά, οπότε δεν μπορούν να μιλήσουν.

Πέραν από τους ελέγχους που θα πρέπει να γίνονται από τις κρατικές υπηρεσίες, θα πρέπει και η ίδια η κοινωνία να είναι σε εγρήγορση, επισημαίνει η Παρασκευή Τζέου. «Εκείνοι που μπορεί να βλέπουν τι γίνεται, ας κάνουν το βήμα και ας έχουν άδικο, μπορεί να είναι η αιτία για να σωθεί κάποιος άνθρωπος».

Σήμερα η Cyprus Stop Trafficking λειτουργεί τρία καταφύγια και άλλα διαμερίσματα για τις ανάγκες πιθανών θυμάτων εμπορίας ή αναγνωρισμένων θυμάτων εμπορίας.

Στο ένα καταφύγιο διαμένουν νεαρές γυναίκες που είναι και μητέρες. Οι γυναίκες αυτές κατάγονται από αφρικανικές χώρες και ενδεχομένως να έχουν πέσει θύματα βιασμού ή κακοποίησης. Είναι ηλικίας 16-17 ετών και αντί να παραμείνουν στις δομές, μεταφέρονται σε ένα πιο ασφαλές περιβάλλον για τις ίδιες και τα βρέφη τους. Σήμερα διαμένουν στο καταφύγιο εννέα γυναίκες και οκτώ βρέφη, ενώ ένα βρέφος νοσηλεύεται στο Μακάριο Νοσοκομείο.

Στο δεύτερο καταφύγιο διαμένουν άνδρες θύματα εργασιακής εκμετάλλευσης και στο τρίτο γυναίκες θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης, οι οποίες κατάγονται κυρίως από χώρες όπως Ρουμανία, Βουλγαρία, Ελλάδα αλλά και Κύπρο.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι οι σωματέμποροι ψάχνουν τα θύματά τους σε κάθε ευκαιρία. «Μας έχει τύχει θύμα εμπορίας να περπατάει λίγο πιο κάτω από το καταφύγιο και να σταματάει ένα πρόσωπο και να της προτείνει μια δουλειά με 1.200 ευρώ το μήνα, αλλά έπρεπε επί τόπου να φύγει μαζί του. Λόγω του ότι είναι υποψιασμένες οι γυναίκες που ήταν θύματα, μας κατήγγειλε το περιστατικό». Ωστόσο, όπως σημείωσε, υπάρχουν γυναίκες ευάλωτες που ψάχνουν εργασία και μπορεί να παρασυρθούν.

Οι διακινητές προσώπων εκμεταλλεύονται και ντόπιους και ξένους

Η Κυπριακή Δημοκρατία πληροί τα ελάχιστα πρότυπα για την εξάλειψη της εμπορίας προσώπων, σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του αμερικανικού Υπουργείου Εξωτερικών για την εμπορία προσώπων το 2022. Σύμφωνα με την έκθεση, ανάμεσα στις θετικές αλλαγές που έχουν γίνει είναι η καταδίκη διακινητών για πρώτη φορά σε τρία χρόνια, οι διευθετήσεις για επιστροφή ξένων θυμάτων στην Κύπρο, για να μπορούν να καταθέσουν σε δίκες, και για την παρουσία μελών της οικογένειάς τους για παροχή στήριξης κατά τη δίκη, καθώς και η λειτουργία της τηλεφωνικής γραμμής 1497 για πλη-

ροφορίες ή καταγγελίες, επώνυμα ή ανώνυμα, που αφορούν στην εμπορία προσώπων.

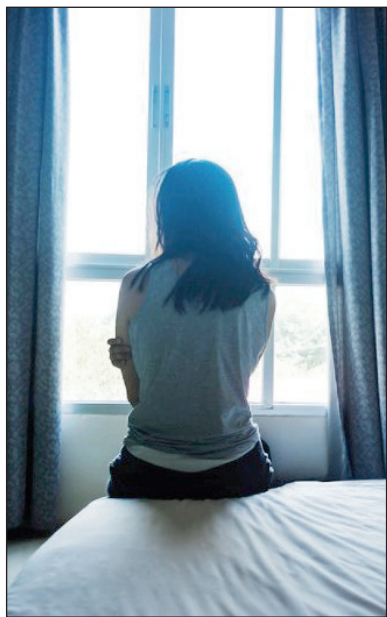
Σύμφωνα με το προφίλ διακίνησης της Κύπρου τα τελευταία πέντε χρόνια, οι διακινητές εκμεταλλεύονται και ντόπιους και ξένους.

Οι διακινητές, σύμφωνα με την έκθεση, υποβάλλουν γυναίκες, κυρίως από την ανατολική Ευρώπη, τη νότια και νοτιοανατολική Ασία και την υποσαχάρια Αφρική, σε σεξουαλική εμπορία. Η σεξουαλική διακίνηση γίνεται σε ιδιωτικά διαμερίσματα και ξενοδοχεία, στο δρόμο και σε μπιραρίες, καφετέριες, αίθουσες μασάζ και καμπαρέ, γνωστά για τη διαθεσιμότη-

τα εμπορικού σεξ.

Οι διακινητές υποβάλλουν αλλοδαπούς εργάτες -κυρίως από τη βόρεια Αφρική αλλά και από τη νότια και νοτιοανατολική Ασία- σε καταναγκαστική εργασία στον αγροτικό τομέα.

Η έκθεση αναφέρει ότι γραφεία εξεύρεσης εργασίας εκμεταλλεύονται ξένους εργάτες που εισέρχονται στη χώρα με βραχυπρόθεσμες άδειες εργασίας. Μετά τη λήξη των αδειών, οι διακινητές εξαναγκάζουν τα θύματα να εργάζονται ισχυριζόμενοι ότι τους χρωστάνε χρήματα, ενώ τους απειλούν και παρακρατούν τα δεδομένα και έγγραφα.

Στα πλοκάμια των σωματεμπόρων που αποκομίζουν δις εκμεταλλευόμενοι ανθρώπινες ψυχές

Η Φεζιλέ Οσούμ μάλ' για τις προσπάθειες της τουρκοκυπριακής Πλατφόρμας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων να ευαισθητοποιήσει και να σώσει έστω και έναν άνθρωπο

Συνέντευξη στην **Ελένη Κωνσταντίνου**

Κάθε χρόνο η 18η Οκτωβρίου έχει καθιερωθεί ως Πανευρωπαϊκή Ημέρα κατά της Εμπορίας Προσώπων (EU Anti-Trafficking Day). Μια πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτως ώστε να τονιστεί η ανάγκη για λήψη πιο αποτελεσματικών μέτρων όσον αφορά την πρόληψη και καταπολέ-

μηση της εμπορίας προσώπων. Η εμπορία προσώπων είναι ένα έγκλημα με τζίρο 24 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο, ενώ υπολογίζεται πως κάθε χρόνο 21 εκατομμύρια άνθρωποι πέφτουν θύματα της εμπορίας προσώπων.

Στις 15 Οκτωβρίου 2022 πραγματο-

ποιήθηκε η διεθνής εκδήλωση Walk for Freedom (Πορεία για την Ελευθερία), που σκοπό είχε να ενημερώσει και να ευαισθητοποιήσει τον κόσμο για την εμπορία ανθρώπων, ενώ για πρώτη φορά στην Κύπρο υπήρξε δικαιοδική συνεργασία.

Είχαμε την ευκαιρία να συνομιλήσου-

με με τη Φεζιλέ Οσούμ, εκ μέρους της τουρκοκυπριακής Πλατφόρμας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μια γυναίκα νομικό σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ερευνήτρια, ακτιβίστρια και αγωνίστρια κατά της εμπορίας ανθρώπων στην κοι-

νοστήτητά της. Μπορούμε πλέον να παρέχουμε καταφύγιο στα θύματα, καθώς και ρουκισμό, περαιτέρω ιατρική βοήθεια και σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις βοηθάμε στην οικειοθελή επιστροφή τους στις χώρες τους.

Μπορείτε να μας δώσετε αριθμούς για τα θύματα και πόσα έχουν ζητήσει βοήθεια;

28 γυναίκες έκαναν αίτηση από τις αρχές του 2022 για υποθέσεις σεξουαλικής εμπορίας. Πρόκειται για ένα μικρό αριθμό, αφού γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι πραγματικοί αριθμοί και τα θύματα είναι πολύ περισσότερα. Όμως λόγω των όσων ανέφερα και πιο πάνω, αλλά και της έλλειψης προστατευτικών μηχανισμών, πολλά θύματα δεν μπορούν να ζητήσουν βοήθεια. Όσες ζήτησαν βοήθεια ήταν αλλοδαπές γυναίκες και η συντριπτική πλειοψηφία ήταν από τη Νιγηρία. Μεταξύ όλων, 20 ήταν νεαρές Νιγηριανές (πλικίας 18-30 ετών) και οι υπόλοιπες από το Ιράν, την Ουκρανία, το Τουρκμενιστάν κ.λπ. Η πλειοψηφία των γυναικών δεν ήθελε να συνεργαστεί με τις τ/κ «αρχές». Αυτό που καταγράφηκε ωστόσο είναι πως τα θύματα τρομοκρατήθηκαν από τους διακινητές τους είτε για το ρόλο των «αρχών», είτε για τις πνευματικές τους πεποιθήσεις όπως το τελετουργικό του βουντού που ανέφερα πριν, ότι δηλαδή κάποιο πνεύμα θα τις τιμωρήσει.

Νιώσατε φόβο οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια της εργασίας σας; Υποθέτω ότι είναι δύσκολο να προσπαθήσεις να βοηθήσεις ανθρώπους την ίδια στιγμή που κάποιοι άλλοι πιστεύουν ότι αυτές οι ανθρώπινες ζωές είναι απλώς το εμπόρευσμά τους;

Έχουμε βιώσει εκφοβισμό κατά τη διάρκεια της εργασίας μας με τους συναδέλφους μου. Ήμουν επίσης εκτεθειμένη σε πολλά σχόλια μίσους και απειλητικά μηνύματα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Σε κάνει να νιώθεις άβολα και κάποιες μέρες απλώς με έκανε να νιώθω πολύ μόνη. Νομίζω ότι όλα αυτά τα συναισθήματα είναι πολύ λογικά, γνωρίζοντας ότι στην ουσία είμαστε απροστάτευτοι μπροστά σε άλλου είδους επιθέσεις που μπορεί να δεχθούμε.

Γνωρίζω ότι είναι ένας δύσκολος τομέας δουλειάς, όμως δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι κοινότητές μας.

Θα πρέπει να συνεχίσουμε να τα συζητάμε και να ευαισθητοποιούμε τους ανθρώπους.

Στο τέλος της ημέρας, είμαι άνθρωπος και μπορώ να προσπαθήσω να καταλάβω πώς θα ένιωθα αν κάποιος άγνωστος έβλεπε το σώμα μου ως εμπόρευμα. Αυτό το συναίσθημα μου δίνει ενέργεια για να κάνω περισσότερα και εγώ, μαζί με τους θαρραλέους συναδέλφους μου που εργάζονται σε αυτόν τον τομέα, και θα συνεχίσουμε να απαιτούμε για θετική αλλαγή στη ζωή αυτών των θυμάτων.

ρίας και δεν παρέχονται καθόλου υπηρεσίες στα θύματα. Το «τμήμα κοινωνικής πρόνοιας» εξυπηρετεί πολίτες μόνο στις περιπτώσεις που αφορούν ενήλικες. Αυτό σημαίνει ότι τα θύματα εμπορίας δεν λαμβάνουν βοήθεια κοινωνικής πρόνοιας. Υπάρχει έλλειψη αστυνομικής ικανότητας και προθυμίας να διώξει τους εμπόρους ανθρώπων και να βοηθήσει τα θύματα. Και κανένας απολύτως οικονομικός προϋπολογισμός δεν διατίθεται για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων.

Ωστόσο, πιστεύω ότι η βασική αιτία όλων των προκλήσεων που ανέφερα παραπάνω είναι η απουσία πολιτικής βούλησης για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Οι αρμόδιοι πολιτικοί αυτή τη στιγμή δεν έδειξαν κανένα απολύτως ενδιαφέρον για το θέμα.

Υπάρχουν αναφορές ότι άνθρωποι κυρίως από αφρικανικές χώρες καταλήγουν ως σύγχρονοι σκλάβοι και οι γυναίκες ρίχνονται στην πορνεία. Καταγράφηκε επίσης ένας αριθμός ανεξήγητων θανάτων, ενώ η Νιγηρία κάλεσε επίσημα τους πολίτες της να σταματήσουν να μεταβαίνουν στα κατεχόμενα. Είναι αυτό η ομάδα η πιο ευάλωτη; Μόνο σε αυτό το πεδίο εξαντλείται το πρόβλημα;

Η κατάχρηση της φοιτητικής βίζας είναι μια μέθοδος που χρησιμοποιούν οι διακινητές στο βόρειο τμήμα της Κύπρου. Σύμφωνα με το ισχύον νομικό πλαίσιο, είναι πολύ εύκολο να λάβεις φοιτητική βίζα και να εισέλθεις. Δεν υπάρχει σύστημα παρακολούθησης για να ελέγχει εάν άτομα που έρχονται στην περιοχή ως φοιτητές φοιτούν πράγματι στα πανεπιστήμιά τους. Η συντριπτική πλειονότητα των υποθέσεων που εξετάζονται από την Πλατφόρμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δείχνει ότι υπάρχει άνοδος αυτής της τάσης. Νεαρές Αφρικανές, ειδικά από τη Νιγηρία,

στρατολογούνται από «μαμάδες» στη χώρα τους και μεταφέρονται στο βόρειο τμήμα της Κύπρου με υποσχέσεις ότι θα εργάζονται και θα σπουδάζουν ταυτόχρονα. Μόλις φτάσουν εδώ, κλείνονται σε ιδιωτικά διαμερίσματα, δεν τις αφήνουν ποτέ να πάνε στα πανεπιστήμιά τους και εξαναγκάζονται στην πορνεία. Έχει παρατηρηθεί ότι οι διακινητές χρησιμοποιούν επίσης το «τελετουργικό βουντού» για να χειραγωγήσουν τα θύματα και να τα κάνουν να υπακούουν στις εντολές τους. Το τελετουργικό βουντού είναι μια πολύ παλιά παράδοση στη Νιγηρία που καταχράται από τους διακινητές για να δέσουν τα θύματα με τους διακινητές τους. Οι νεαρές Νιγηριανές τις περισσότερες φορές φοβούνται ότι θα αντιμετωπίσουν πνευματική βλάβη, αν πάνε ενάντια στις επιθυμίες των διακινητών τους. Γνωρίζουμε ότι αυτό δεν είναι εύκολο να το καταλάβουν πολλοί στην Κύπρο, ωστόσο είναι αυτό που είναι και πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι πνευματικές πεποιθήσεις μπορούν επίσης να στοχοποιηθούν και να καταχραστούν από διακινητές. Πρόσφατα, συνεργαστήκαμε με το NAPTIP για να εκφράσουμε τις κοινές μας ανησυχίες με τις κοινότητες στη Νιγηρία και να τις προειδοποιήσουμε για τους κινδύνους.

Τι γίνεται με την προστασία των θυμάτων;

Δεν υπάρχει καμία απολύτως υποστήριξη. Αυτή τη στιγμή είμαστε μόνο εμείς, δηλαδή η Πλατφόρμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που παρέχει υποστήριξη στα θύματα. Η Πλατφόρμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων υλοποιεί ένα έργο που χρηματοδοτείται από την ΕΕ και το έργο μάλ' επιτρέπει να παρέχουμε δωρεάν νομική βοήθεια και περιορισμένη ιατρική βοήθεια στα θύματα. Επιπλέον, πρόσφατα ξεκινήσαμε ένα έργο με τους Pro-Victims, το οποίο μας χρηματοδότησε αποκλειστικά για την

Η Πλατφόρμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τονίζει τα προβλήματα της εμπορίας ανθρώπων. Πόσο ενήμεροι είναι οι Τουρκοκύπριοι σχετικά με αυτό το θέμα;

Το βόρειο μέρος της Κύπρου έχει χαρακτηριστεί ως «ζώνη ατιμωρησίας» εδώ και πολλά χρόνια από την Έκθεση TIP των ΗΠΑ. Η εμπορία ανθρώπων δεν ήταν καν έγκλημα μέχρι τον Μάρτιο του 2020. Αν και η ποινικοποίηση ήταν επιτυχής, μέχρι σήμερα δεν είχε υπάρξει καμία καταδίκη βάσει αυτού του άρθρου. Παρατηρήσαμε ότι η «αστυνομία» επιλέγει να μη διασυνδέει το έγκλημα εμπορίας ανθρώπων στις έρευνές της και προτιμά να προετοιμάζει τις υποθέσεις για λιγότερο σοβαρά εγκλήματα όπως η ενθάρρυνση της πορνείας ή η παροχή βοήθειας στην πορνεία, και σε περιπτώσεις εμπορίας ανθρώπων σε θέματα εργασίας το θεωρεί μάλλον ως εργατική διαφορά παρά μια σειρά σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επιπλέον, το ισχύον τοπικό νομικό πλαίσιο δεν προβλέπει την προστασία και τη βοήθεια των θυμάτων και δεν έχει θεσπιστεί θεσμικό πλαίσιο για την αποτελεσματική αντιμετώπιση υποθέσεων εμπορίας ανθρώπων. Η απουσία ενός ολοκληρωμένου νομικού κειμένου οδηγεί στην απουσία ενός υποστηρικτικού, προστατευτικού και προληπτικού πλαισίου για τη σωστή βοήθεια των επιζώντων και την πρόληψη της εκδήλωσης αυτού του εγκλήματος. Σε επίπεδο κοινωνίας, παρ' όλο που η σεξουαλική διακίνηση σε νυχτερινά κέντρα αποκαλύφθηκε από θαρραλέους υποστηρικτές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις αρχές της δεκαετίας του 2000, η τ/κ κοινότητα συνεχίζει να αγνοεί το θέμα και δεν υπάρχει ισχυρή απαίτηση να εξαλειφθεί αυτή η κατάσταση. Η σεξουαλική εκμετάλλευση σε νυχτερινά κέντρα μοιάζει πολύ με τα νυχτερινά κέντρα που υπήρχαν στην Κυπριακή Δημοκρατία. Γυναίκες μεταφέρονται στο βόρειο τμήμα της Κύπρου με τη βίζα της «καλλιτέχνης», τους παίρνουν τα διαβατήρια και αναγκάζονται να εργαστούν ως ιερόδουλες κάτω από απάνθρωπες συνθήκες ως σκλάβες. Όταν πρόκειται για σεξουαλική εκμετάλλευση εκτός νυχτερινών κέντρων, τότε η τουρκοκυπριακή κοινότητα αγνοεί το πρόβλημα, καθώς και άνθρωποι που εργάζονται σε τομείς που θα έπρεπε να γνωρίζουν, απλά υποθέτουν πως οι γυναίκες αυτές, τα θύματα αυτά, έχουν «συναινέσει» στην πορνεία. Μπορώ να πω ότι η σωματεμπορία είναι ακόμα πιο αόρατη και υπάρχει πολύς ρατσισμός εναντίον των αλλοδαπών εργαζομένων. Υπάρχει επίσης πολλή ντροπή και κατηγορία των θυμάτων, ειδικά προς τις ξένες γυναίκες θύματα. Οι άνθρωποι συνήθως τις κατηγορούν για τη θυματοποίησή τους και προσπαθούσαν να τις κάνουν να ντρέπονται που εμπλέκονται με την πορνεία.

Ποια είναι τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζετε ως μια οργάνωση που μάχεται για τα θύματα;

Υπάρχουν πολλά σημαντικά προβλήματα. Δεν υπάρχει καταφύγιο για τα θύματα εμπο-